Štev. 191. V Trstu, v torek, 11. julija 1916. Letnik XLI.

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. I. nadstr. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". — Tisk tiskarne „Edinosti", vpisane zadruge z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave štev. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto . . . . . K 24.—
Za pol leta . . . . . 12.—
za tri mesece, ... 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti" se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov . . . . . mm po 10 vin.
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov . . . . . mm po 20 vin.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst . . . . . K 20.—
vsaka nadaljna vrsta . . . . . 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inseratni oddelek „Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti". — Plača in tožbe se v Trstu.

Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnohranilični račun št. 841.552.

Pregled najnovejših dogodkov.

Ruska bojišča. — Razmeroma mirno na vsej naši fronti. Osamljeni sovražni sunki odbiti. Ruski napad pri Skrobovi na Hindenburgovi fronti odbit.

Italijanska bojišča. — Na soški fronti artiljerijski ogenj in letalsko delovanje. Med Brento in Adižo mestoma srditi boji. Laški napadi krvavo odbiti.

Dogodki na morju. — Križarka »Novara« v Otrantskem prelivu potopila pet angleških stražnih parnikov.

Zapadna bojišča. — Na obeh straneh Somme hudi boji. Neprestani srditi sovražni napadi večinoma odbiti. Pri Ovillersu neprenehoma boji moža proti možu. Francozi zasedli Biache. Med morjem in Ancro, ob Aisni, v Šampanji in vzhodno Moze živahnejši strelski boji. Pehotni napadi odbiti.

Balkanska bojišča. — Pričetek ententne ofenzive? Nemške predstraže so južno Dojranskega jezera odbile sovražne oddelke.

Turška bojišča. — V Iraku in Perziji neizpremenjeno. Ruski napadi v središču in na levem krilu kavkaške fronte odbiti.

Razno. — Ogrskega četrtega vojnega posojila se je podpisalo 1 milijardo 930 milijonov kron.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 10. (Kor.) Uradno se razglaša: 10. julija 1916, opoldne.

Rusko bojišče. — Včerajšnji dan je potekel razmeroma mirno. Osamljene sovražne sunke smo odbili.

Italijansko bojišče. — Na soški fronti se je bojno delovanje omejevalo na artiljerijski ogenj in zračne boje. Naša pomorska letala so ponovno metala bombe na tržiško ladjedelnico. Med Brento in Adižo so bili na več mestih srditi boji. Proti našim črtam jugovzhodno Cime Dieci so Lahi izvršili več močnih napadov, ki so jih oddelki 17. in 70. pešpolka odbili ob težkih sovražnih izgubah. Nad 800 mrtvih Lahov leži pred našimi jarki. Ponoči se je izjalovil sovražni sunek v okolišu hriba Monte Interrotto. V odseku vzhodno Arške doline so alpinci napadli pri Valmorbiji in Monte Cornu, so tudi zavzeli ta hrib, a so ga zopet izgubili v protinapadu naših hrabrih tirolskih deželnih strelcev, katerim se je tu vdalo 455 Lahov.

Jugovzhodno bojišče. — Neizpremenjeno.

Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

Dogodki na morju.

DUNAJ, 10. (Kor.) Uradno se poroča: **Ob jutranjem svitu je naša križarka »Novara« v Otrantskem prelivu naletela na skupino štirih ali, kakor soglasno pripovedujejo vsi ob tej priliki zajeti sovražniki petih angleških stražnih parnikov in jih je uničila vse s topovskim ognjem. Vsi parniki so začeli goreti in so se potopili, trije po eksploziji kotlov. »Novara« je mogla rešiti samo devet mož njihovih posadek.**

Poveljništvo brodovja.

Rusko uradno poročilo.

DUNAJ, 9. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročilo ruskega generalnega štaba 6. julija. — Zapadna fronta: Južno pinskih močvirij smo včeraj zopet dosegli nove znatne uspehe. Pri Kostjuhnovki, 4 km zapadno Rafalovke, smo zajeli celo baterijo in veliko število ujetnikov. Ujeli smo 12 častnikov in 350 vojakov. Severozapadno Raznič ob Stiru, en kilometer severno Kolkov, smo včeraj osvojili dva topa, tri strojne puške in nad 2300 mož. Severovzhodno Gruzjatina, 17 km zapadno Kolkov, smo tudi vzeli sovražne jarke ter zajeli 300 mož in eno strojno puško. Med Stirom in Stohodom, zapadno Sokula in dalje proti jugu je sovražnik obstreljeval naše postojanke z artiljerijo in je izvršil nekoliko uspešnih protinapadov. — Galicija: Po obsežni artiljerijski pripravi so naše čete odločno napadle zapadno dolnje Stripe in na desnem Dnjestrovem bregu. Sovražnika smo vrgli in naše čete so dospele do potokov Koropca in Suhodolka, pritokov Dnjestra. Tekom včerajšnjega dne smo tamkaj zajeli 5000 mož in 11 strojnih pušek. Na naši strani je padel hrabri stotnik generalnega štaba Bogolubski. Pri našem napadu na vas Bertnike, vzhodno Monasterziske, so Nemci uporabljali proti nam plamenovke. Zato smo tudi po zavzetju vasi vse Nemce usmrtili z bajoneti. Zajeli smo 1000 mož. V oddelku tega boja so naši hrabri krimski Tartarji naskočili sovražnika in ga prisilili, da je pobegnil. Včeraj je kakih 20 naših hrabrih Kozakov preplavalo Dnjester pri vasi Dolini ter so na desnem bregu zajeli 5 častnikov, 108 vojakov in en top. — Severozapadna fronta: Pri Rigi so Nemci v odseku postojanke, ki smo jo vzeli mi včeraj, izvršili protinapad. Naše čete so dovedle v svoje postojanke ujetnike in sovražniku odvzeto orožje. Ob Dvini v postojankah pri Dvinskem in južno odtod mestoma živahen topovski ogenj. Pri Bojarjih ob Dvini, ob reki navzdol od Friedrichstadta, je ena naših lahkih baterij uničila nemško poljsko baterijo. Nemci so polzkušali umekniti topove, kar se jim pa ni posrečilo. Sprednjo premo, ki se je približala zapuščenemu topu, smo razstrelili z moštvom vred. Nemci so zapustili topove in topovi so tako ostali do teme sami. V okolišu Baranovičev se boji razvijajo nam v prid. Sovražnik je večkrat napadel, da bi zopet osvojil dele postojank, ki smo mu jih vzeli. Vse napade smo odbili do zadnjega. Vseh skupaj smo v času od 3. do 5. julija ujeli 74 častnikov, 4 polkovne zdravnike in okoli 3040 vojakov.

6. julija, zvečer. — Zapadna fronta: Število ujetnikov, zajetih 4. in 5. julija zapadno stirske črte ob reki od Kolkov nizdol, znaša nad 300 častnikov ter 7415 neranjenih in poleg tega še veliko število ranjenih mož. Zajeli smo 6 topov, 23 strojnih pušek, nekoliko tisoč pušek, 2 žarometa, 11 bombovk in 77 municijskih voz. Pri Gruzjatinu smo odbili srdite nemške napade. — Galicija: Na desnem bregu Dnjestra, v okolišu Izakovega in Kosmerzina, srdit boj. — Severozapadna fronta: Severno pinskih močvirij živahno obojestransko artiljerijsko delovanje. Vzhodno Baranovičev je sovražnik izvršil srdite protinapade, ki smo jih zavrnili.

7. julija, zvečer. Zapadna fronta. — Ob dolnjem Stiru se nadaljuje boj z velikimi uspehi za naše čete. V okolišu Galuzije, 18 km zapadno Rafalovke, Obtovke, 13 km zapadno Rafalovke, in Volčka, 13 km jugozapadno Rafalovke, smo vzeli postojanke, ki so jih zgradili Nemci, Avstrijci in Ogri. Sovražnik je pobegnil v našem artiljerijskem ognju. Ujeli smo zopet veliko sovražnikov, med njimi enega polkovnega poveljnika z njegovim pobočnikom. Konjica je zasledovala sovražnika, ga pognala do okolice Volčka ter mu vzela Kruppovo baterijo šestih topov, ki je mogla izstreliti samo nekoliko strelov. Pozneje smo po trdovratnem boju osvojili vas Komarov, 10½ km jugozapadno Čartorijskega, in Gradje, 22 km jugozapadno Čartorijskega. Javlja se, da je naša hrabra konjica zasedla vas Manjeviče 23 km severno Kolkov. Tekom zasledovanja smo odvzeli sovražniku nadaljno baterijo 4 topov in poleg tega tri tope težkega kalibra. Južno Stohoda, v okolišu dolnje Lipe, artiljerijski ogenj. — Galicija: Pri Hladkih je sovražnik poizkušal prodirati, a smo ga s pripravljeno razstrelbo vrgli nazaj. Po zadnjih vesteh znaša skupno število med 4. in 5. julijem zapadno dolnje Stripe zajetih sovražnikov 270 častnikov in 9900 mož. Zajeli smo doslej 2 strojni puški, 6 bombovk in 3 minovke, nad 5000 pušek in plamenovke. Severozapadno Kimpolunga je sovražnik energično napadal, a smo ga vsakikrat zavrnili. — Severna fronta: Ob Dvini močan ogenj. V okolišu južno Dvinskega pa do pinskih močvirij na več mestih živahen artiljerijski ogenj. Jugozapadno Naroškega jezera smo po srditem bajonetnem boju vzeli del namaknjenih nemških jarkov. Sovražnik je tu pričel protinapad. V frontnem odseku vzhodno Baranovičev je sovražnik večkrat zaman napadel.

Italijansko uradno poročilo.

DUNAJ, 10. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba 7. julija: Med Adižo in Astikom močno artiljerijsko delovanje. Sovražna artiljerija je včeraj posebno silovito obstreljevala pobočje Monte Maja. Monte Cimone severno Posine se še upira našim napadom, nasprotno pa naša pehota napreduje ob Rio Freddu in Astiku. Na planoti Sette Comuni artiljerijski boj in živahni pehotni napadi, s katerimi smo zavzeli sovražna oporišča v bližini Caura Zebio in Malga Pozze. Zajeli smo tu 359 sovražnikov, med njimi 5 častnikov, in 3 strojne puške. Srdite napade, ki jih je sovražnik takoj naperil proti postojankam, ki smo jih zavzeli, smo zavrnili vse z velikimi sovražnimi izgubami. V Campelski dolini smo z uspehom nadaljevali preganjanje manjših sovražnih oddelkov z pobočij hribov vzhodno Masa. Zajeli smo 102 sovražnika. Artiljerijske akcije na ostali fronti. V tržiškem odseku je sovražnik včeraj dvakrat napadel naše nove postojanke vzhodno Selc. Po srditem boju smo ga z bajoneti vrgli nazaj in pustil je v naših rokah kakih 20 ujetnikov. Naši letalci so včeraj obmetali z bombami sovražne postojanke severno Volana v Lagarinski dolini in so se vrnili nepoškodovani.

Poročilo italijanskega generalnega štaba 8. julija: V Ledrski dolini običajno artiljerijsko delovanje. Nekoliko krogelj je padlo v Bezzacco v Lagarinski dolini. Sovražnik je s topovi težkega kalibra obstreljeval naše postojanke na desnem bregu Adiže in v zunjskem odseku. Naša artiljerija je obstreljevala pehotne kolone v Terragnolski dolini in je v bližini Rovereta povzročila eksplozije. V gornji astiški kotlini smo ojačili dosežene postojanke in porinili svoje oddelke proti sovražnim črtam. Na asiaški planoti živahno bojno delovanje. Ob gornji butski dolini s strani sovražnika močno obstreljevanje naših postojank na Zellenkoflu. Na kraški planoti je sovražnik v noči na 7. t. m. s topovi obstreljeval naše nove postojanke v tržiškem odseku, ob jutranjem svitu pa je izvršil dva pehotna napada, ki smo ju gladko zavrnili. Naši letalci so metali bombe na sovražne postojanke in kolone južno Calliana v adiški in gornji aški dolini. Vrnili so se nepoškodovani.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 10. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan 10. julija 1916.

Zapadno bojišče. — Na obeh straneh Somme se nadaljuje težki boj. Vedno zonet zavračajo naše hrabre čete napadalca v njegove naskočne postojanke in kjer so se začasno morale umekniti pred njegovimi tesno drug za drugim sledečimi napadnimi valovi, so ga zopet vrgle s hitrim protinapadom. Tako smo zopet iztrgali z naskokom troneški gozdič tjakaj vdrlim Angležem, zaselje La Maisonette pa Francozom in smo se pripravili proti sovražniku v Herbecourtu. V Ovillersu se neprestano vrše boji moža proti možu. V vasi Biache so se ustanovili Francozi. Med Barlenlem in Belloyem so številni napadi razpadli do zadnjega ob velikih sovražnih izgubah. Dalje proti zapadu je naš zaporni ogenj preprečil sovražniku, da ni vdrl iz svojih jarkov. Med morjem in Ancro, v okolišu Aisne, v Šampanji in vzhodno Moze so strelski boji zopet oživeli od časa do časa. Do pehotnega delovanja je prišlo zapadno Warnetona, vzhodno Armentieresa, v okolišu Tahure in ob vzhodnem robu Argonov, kjer smo odbili napadajoče francoske oddelke. Pri Hulluchu, pri Givenchyju in pri Vauquoisu smo izvršili razstrelbe z dobrim uspehom. Letalsko delovanje je bilo zelo živahno na obeh straneh. Naši letalci so sestrelili pet sovražnih letal (eno pri Nieuportskih topliearh, dva pri Cambratu in dva pri Bapaumu) in dva privezna zrakoplova (enega ob Sommi, drugega pa ob Mozi). Nadporočnika Walv in Gerlich sta onesposobila za boj svojega petega, Leffers svojega petega, poročnik Parschau pa svojega osmega nasprotnika. Zadnjemu je Nj. Veličanstvo cesar za njegovo odlično delovanje podelil red »pour le merite«.

Vzhodno bojišče. — Na severnem delu fronte se, izvzemši brezuspešen ruski napad v okolišu Skrobove, vzhodno Gorodišča, ni zgodilo nič bistvenega. — Linsingenova armadna skupina: Proti stohodski črti tipajočega sovražnika smo zavrnili povsod. Ravno tako so se izjalovili njegovi sunki zapadno in jugozapadno Lucka. Nemška letalska brodovja so uspešno napadla sovražna nastanišča vhodno Stohoda. — Bothmerjeva armadna skupina: Delovanje patrulj in uspešni boji v predozemlju.

Balkansko bojišče. — Naše predstraže južno Dojranskega jezera so z ognjem odbile sovražne oddelke.

Vrhovno armadno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

PARIZ, 9. (Kor.) Pariško večerno vojno poročilo pravi: Severno Somme nič dogodkov. Južno Somme smo tekom dneva pričeli ofenzivna podjetja vzhodno Flaucourta, na fronti kake 4 km od reke, do severno Belloya. Na vsej napadni črti so naše čete osvojile sovražne postojanke eden do dva kilometra globoko in so se polastile vasi Biaches.

Angleške izgube.

LONDON, 9. (Kor.) Seznama izgub, izdana 7. in 8. julija, navajata 113 in 210 častnikov.

Letalski napad na Angleško.

LONDON, 9. (Uradno.) Nekoliko pred polnočjo so sovražna letala posetila jugovzhodno obal. Kakor se zdi, je bilo vrženih pet bomb. Dosedaj še ni javljene nič škode. Letala so obstreljevali obrambni topovi.

Tajna seja francoskega senata.

PARIZ, 9. (Kor.) Senat je imel včeraj že peto tajno sejo. Listi ne smejo ničesar poročati o teh sejah.

PARIZ, 9.(Kor.) Senat je dokončal razpravo o vseh vprašanjih, ki se tičejo obrambe države in je z 251 proti 6 glasovom sprejel dnevni red, ki izreka zaupanje vladi.

Angleška zabranjuje izvoz soli na Norveško.

KODANJ, 9. (Kor.) »National Tidende« javlja iz Kristijanije: Angleške oblasti hočejo sedaj preprečiti tudi izvoz soli na Norveško. Zadnje tedne so Angleži zadržali vse na Norveško namenjene tovore soli in so jih izpustili le proti zavezi, da se sol ne bo uporabljala za nasoljevanje rib, ki se izvažajo v Nemčijo. V začetku poletja so Angleži preprečili norveški izvoz nasoljenih rib v Nemčijo, ker so ponudili več kot vsi nemški kupci in so tako cene dvignili na nezaslišano višino.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 9. (Agence Tel. Milli.) Glavni stan javlja:

Iraška in perzijska fronta. — Nič izprememb.

Kavkaška fronta. — Na desnem krilu nič pomembnega. Praske med poizvedovalnimi oddelki. Odbili smo sovražni napad proti odseku v središču z velikimi ruskimi izgubami, pri čemer smo ujeli 35 mož. Slabotni sovražni napadi na levem krilu so se tudi popolnoma izjalovili. Drugače nič pomembnega.

Turški nameni v Perziji.

CARIGRAD, 9. (Kor.) »Tanin« izvaja v svojem uvodniku, v katerem natančneje označa namen turškega vdora v Perzijo: Ker Perzija, katere nevtralnost hočemo spoštovati, ni imela bojne sile, da bi branila svojo nevtralnost proti drugim, in ker smo videli sovražnika, da se je nenadoma pojavil ob naši vzhodni meji, ki smo jo zato morali zapreti, je bila naša pravica in dolžnost, da se mu zoperstavimo s svojo lastno silo. Prišli smo v Perzijo, toda ne z osvojevalnimi mislimi in tudi ne, da bi razširjali svoj vpliv, kakor namerava naš sovražnik. Naše sedanje meje, ki jih branimo, so dovolj velike, da nas zadržijejo od vsake osvojevalne misli. Na drugi strani pa ne bomo trdili, da je naše stališče napram Perziji stališče naivnega sanjača, temveč hočemo napram Perziji izpolnjevati dolžnosti dobrohotnega prijatelja, v Perziji vzbuditi nov rod, ki se bo mogel z nami skupaj junaški boriti proti skupnemu sovražniku, in ščititi ta rod, dokler ne bo zmožen za to, da prepodi vse sovražnike s perzijskega ozemlja. Želeli bi, da bi vsaj nekateri Perzijci razumeli naše misli.

Pašić v Rimu.

LUGANO, 9. (Kor.) Srbski ministrski predsednik Pašić je včeraj dospel v Rim in ga je sprejel minister zunanjih stvari, Sonnino.

Angleško nasilje na Kreti.

MILAN, 9. (Kor.) »Secolo« javlja iz Aten: Angleški admiral, ki je z oddelkom brodovja nastanjen v Sudskem zalivu, je prisilil nemškega konzula in konzularno osobje, da so zapustili Kandijo. Konzul odide v Atene.

Četrto ogrsko vojno posojilo.

BUDIMPEŠTA, 9. (Kor.) Finančno ministrstvo je po uradnih podpisovalnicah zaključilo račune o četrtem ogrskem vojnem posojilu. Sedaj more ugotoviti, da se je celotnega vojnega posojila podpisalo okoli 1930 milijonov kron. — Prip. uredništva: Dolgo je trajalo, preden so na Ogrskem napravili račune o četrtem vojnem posojilu, in ti računi so pokazali, kako resničen je pregovor, ki pravi: »Veliko groma, malo dežja«. Danzadnem so prihajale in še prihajajo z Ogrskega vesti, ki širokoustno govore o velikanski požrtvovalnosti onostranske državne polovice za skupno stvar naše monarhije in ki nekako jemljejo v zakup ves patrijotizem, tako da ga za nas, tostransko državno polovico, ne ostaja skoraj čisto nič. Če pomislimo poleg tega, da so na Ogrskem spravili dobavitelji živil in drugih potrebščin vojaštva in civilnega prebivalstva vse države v razmerju napram naši državni polovici naravnost ogromne dobičke v svoje nenasitne žepe; potem se moramo naravnost čuditi, kje je ob priliki četrtega vojnega posojila ostalo ono navdušenje za skupno stvar monarhije, kje je ostal ob tej priliki oni tako poveličevani, hvalisavi madžarski patrijotizem, ki v vseh mogočih zvokih odzvanja iz govorov govornikov v ogrskem državnem zboru in madžarskih listov ob vsaki priliki in čestokrat naravnost žaljivo za nas Avstrijce. Prepričani smo, da je na Ogrskem najmanje 1930 posameznikov in podjetij, ki so si v vojni napravili toliko dobička, da bi bil lahko vsak sam podpisal po en milijon kron. Če se je v naši avstrijski državni polovici podpisalo skoraj 4½ milijarde, potem se nam pač ne bo nihče čudil, če se čudimo, da je Ogrska podoisala samo 1 milijarde 930 milijonov kron!

Razdor v ogrski opoziciji.

BUDIMPEŠTA, 9. (Kor.) Grof Mihael Karolyi je sporočil podpredsedniku neodvisne stranke in stranke osemintridesetnikov, Juliju Saghyju, da zaradi nesporazumljenja med strankama v važnih vprašanjih odlaga predsedništvo stranke in izstopa iz nje. Grof Teodor Batthyany in Martin Lovaszy sta brez utemeljitve javila izstop iz stranke.

BUDIMPEŠTA, 10. (Ogr. kor.) Trije nadaljni poslanci, med njimi Dezider Polonyi, so danes naznanili svoj izstop iz neodvisnostne stranke in svojo priključitev h grofu Mihaelu Karolyiju.

Balkansko-orijentalska sekcija avstrijskega trgovinskega muzeja.

DUNAJ, 10. (Kor.) Pod Baernreitherjevim predsedstvom se je vršilo te dni ustanovno zborovanje balkansko-orijentalske sekcije avstrijskega trgovinskega muzeja, katere glavni namen je pospeševanje znanstvenega kulturnega raziskavanja balkanskih dežela z Romunsko in Orijentom vred ter razširjenje gospodarskopolitičnih odnošajev napram tem ozemljem.

PODLISTEK

Laž.

Iz ruščine **Leonide Andrejevega.**

In tako sva se vozila po dolgih ravnih ulicah. Jutro je vstajalo nad strehami, a vse okolo naju je postajalo tako nepremično belo, kakor da je še trudno od noči. V moji bližini je plaval zračen bel oblak in nekdo mi je klical v uho pretrgano in robato: Ho—ho—ho!

II.

Lagala je. Ni prišla in zastonj sem čakal. Siv, enakomeren gost somrak se je spuščal počasi z neba in nisem opažal, kdaj je dan prehajal v somrak in somrak v noč: zdelo se mi je, da je bilo vse skupaj le ena dolga noč.... Vedno enakih korakov — enakomernih korakov dolgotrajnega čakanja — sem stopal gor in dol. Nisem stopil v hišo, kjer je stanovala ona, ki sem jo ljubil. Nisem pristopil v bližino nje vabljivih steklenih vrat: neizpremenjenih korakov sem stopal po tlaku gor in dol vedno gor in dol... Ko sem šel tja, nisem odvrnil pogleda od tistih zapeljivih steklenih vrat, in ko sem stopal nazaj — sem večkrat postajal in se oziral na vrata. Sneg me je zbadal v obraz kot z ostrimi iglami... Mrzle in ostre so bile te igle, da so mi prodirale globoko v srce, ki je bilo itak že toli izmučeno po strupu otožnosti in po srdu obnemoglega čakanja. Od svitlega severa pa do temnega juga je vel svobodno mrzel zrak, se sukal žvižgajoč preko zaledenelih streh, in mi je od tam, vihrajoč nizdoli, metal ostre snežinke v obraz in stresal steklene stene svetiljke, v kateri se je rumen plinov plamen, samotno, stresajoč se, obupno zvijal. Sinilil se mi je, ta samotni plamen, ki le po noči živi, in prišla mi je misel — da tu, na tej ulici, mora nehati vse življenje, čim bi se jaz oddaljil od tu in le ostre snežinke bi nadalje vihrale po vsem praznem prostoru in rmeni plamen bi se dalje stresal in se zvijal — v samotnosti krutega mraza...

Čakal sem nanjo — in ni prišla. In dozdevalo se mi je, kakor da bi si bila podobna — samotni rmeni plamen v svetiljki in pa jaz — le z razliko, da svetiljka, v kateri sem jaz gorel, ni bila tako prazna, kot je bila njena: na prostoru, ki sem ga neprestano premerjal s svojimi koraki, so me srečavali ljudje. Neslišno so se pojavljali za mojim hrbtom, se premikali mimo mene in — slivi, slični pošastim — naenkrat izginjali za ostrim oglom tistega belega velikega poslopja. Potem so se pojavljali drugi iz-za istega ogla in se izgubljali počasi v sivem prostoru, ki ga je polnil sneg, krožeč brezglasno. Zagrnjeni, brezlični in molčeči, so bili podobni drug drugemu in meni, a meni se je dozdevalo, da k večjemu kot tucat ljudi hodi gor in dol, kot jaz, čaka, zmrzuje in molči, kot jaz, ter da razmišljajo nekaj posebnega, tajinstveno otožnega...

Čakal sem nanjo — — — in ni prišla: Ne vem, kako je prišlo, da v svoji boli nisem ne jokal, ne kričal. Ne vem, kako je prišlo, da sem se moral smejati, se veselil ter stiskal prste skupaj, kot da so krempli in v njih sem držal tisto malo in strupeno, ki je sikalo kot kača: — laž! Motala in zvijala se mi je roki ter me grizla in nje strup me je omamljal. Vse je bilo le laž... Za-me je izginila meja med sedanjostjo in bodočnostjo, med tistim časom, ko nisem še živel, in tistim, ko sem začel živeti. In mislil sem: ali sem vedno živel — ali nikoli! In vedno, od tistega časa dalje, ko sem še živel, in sem ravnokar začel živeti, je gospodovala le ona v mojem življenju, in vedno mi je bila čudna misel, da ima ime in telo, ter da je nje ekzistenci, kakor tudi za druge, postavljen začetek in konec... Ne! Ne! — Ona nima imena in je bila v vsej večnosti le tista, ki vedno laže!.... ki vedno pušča čakati in nikoli ne prihaja. In zopet ne vem, kako je prišlo — moral sem se smejati nej tem, ko so se mi ostre igle vedno globlje zadirale v srce in mi je neki zaprti nekdo klical naravnost v uho, pretrgano in trdo: Ho—ho—ho!

Ko sem odprl oči, sem zagledal razsvetljena okna nje hiše in tiho so mi ta okna še govorila s svojo svetlobo: »Saj te vara! V tem trenotku, ko begaš tu samotno in je pričakuješ trpeče, je ona — lepa, presvetla in lažnjiva — tu in prisluškuje pripovedovanju tistega dolgega in postavnega moža, ki te tako hudo sovraži. Ako bi planil notri in jo ubil, bi bilo dobro storjeno, ker ubil bi — laž!«

Stisnil sem trdno skupaj roko, v kateri je bil nož in smejé sem odvrnil: »Da — ubijem jo!«

(Dalje.)

Zborovanju so prisostvovali trgovinski minister dr. pl. Spitzmüller, zastopniki drugih ministrstev, skupne vlade, številni bivši ministri in dr.

Atentat na predsednika argentinske republike.

BUENOS AIRES, 10. (Kor.) Po ogledovanju čet je neki človek, ki je izjavil, da je anarhist, iz samokresa ustrelil na predsednika republike, ki se je nahajal na balkonu svoje palače, ter ga je ranil.

C. kr. koresponden čni urad nam javlja, da je bila zveza z Dunajem od 6 zvečer dalje pretrgana zaradi nevihte. Zato so izostale najnovejše vesti.

Razne politične vesti.

Ogrska cenzura in ogrsko časopisje. V ogrskem državnem zboru so, kakor se je že poročalo brzojavno, hudo napadali cenzuro. Sicer so se ob tej priliki tudi napadale osebe, ki nimajo ničesar opraviti s cenzuro, kar je vredno obžalovanja, toda na drugi strani je pa treba poudariti, da sme ogrsko časopisje zelo odkrito izražati svoje stališče napram cenzuri in ga tudi izraža, seveda z — dovoljenjem cenzure. Tako n. pr. budimpeštanski »Az Est« na čelu svoje številke, ki je izšla 7. t. m., pravi med drugim: »Justični minister je v parlamentu pohvalil ogrsko časopisje, toda kako ne bi zaslužili te pohvale, če bi se mogli kar molče zadovoljevati s cenzurnimi razmerami. Ni je sile, ki bi, osvobojena vseh potrebnih omejitev, ne dovajala do preposeganja in zlorabe. Tako je tudi pri naši cenzuri, ki onemogočuje sedaj časopisju razprave o ogrskem življenju, ki sedaj kaže mrzlične, mučne znake. Ogrski časnikarji so danes postali podobni onim zdravnikom, ki dajejo bolnikom nič vredne krogljice, ker oblasti dovoljujejo samo to zmes sladkorja, moke in vode. Proti takemu ravnanju se mora upirati vsaka vest in vsaka pamet. Če minister hvali patrijotizem ogrskega časopisja, pravi s tem, da bi tako časopisje ne moglo grešiti proti vojnim interesom. Kako daleč pa sme iti časnikar, ve on sam najbolje, in nihče nima več kvalifikacije za presojo pravic in dolžnosti časopisja, kot on sam. Toda naši čitatelji naj ne mislijo, da pisava in vsebina našega časopisja odgovarja našim željam.

Oklic prebivalstvu.

Nekaj dni sem je zaznamovati v našem mestu majhen povišek slučajev trebušnega legarja in drugih bolezni prebavnih organov.

Da se prepreči širjenje bolestnih kali potom pokvarjenih in nečistih jestvin, toplo priporoča mestni magistrat prebivalstvu, da uživa po mogočnosti samo kuhana jedila in da na vsak način ne uživa morskih školjk (morske uši in dr.), ker je znano, da vsebujejo kali bolezni.

Nadalje se priporoča, da se ne uživa sirova zelenjava. Le prevreto mleko naj se uporablja. Sadje je treba jesti kuhano.

V slučaju notranjih nadlog naj se takoj pokliče zdravnika.

Razumno prebivalstvo našega mesta naj zaupa naredbam zdravstvene oblasti, katera vedno skrbi, da se javno zdravje dobro ohrani, in naj tudi ljudstvo gre zdravstveni oblasti na roko s tem, da se drži navedenih navodil gledé osebne snage in čistosti hrane.

Mestni magistrat.

Trst, 7. mal. srpana 1916.

Domače vesti.

General Boroević — častni občan buzetski. Občinska uprava u Buzetu je v svoji seji dne 26. junija generala Boroeviča enoglasno izvolila za častnega občana občine buzetske.

Preskrba Trsta z zelenjavo. Prejeli smo: Ker se je vsled vojnih dogodkov naravno zmanjšal uvoz sadja in zelenjave v naše mesto iz vseh onih krajev, iz katerih se je v normalnih časih zalagal tržaški trg, ter je tudi dovoz iz Istre, ki prihaja v sedanjih časih pred vsem v poštev, manjši, nego se je pričakovalo, je namestništvo v sporazumu z aprovizacijsko komisijo ukrenilo vse potrebno, da se zagotovi našemu mestu zadostna množina za prebivalstvo toli važnih živil te vrste. Gre pri tem za to, da se na eni strani kolikor mogoče dvigne dovoz iz Istre in iz onih goriških krajev, ki vkljub vojni še prihajajo v poštev, in da se na drugi strani omogoči tudi dovoz iz izvenprimorskih krajev, ki zadobivajo z napredovanjem letnega časa večjo važnost v tem oziru. Na nekem posvetovanju, ki se je vršilo te dni pod predsedstvom g. namestnika, je bilo sklenjenih cela vrsta odredb v tem smislu ter se je zlasti ukrenilo, da se odločno nastopi proti postopanju gotovih elementov, ki žalibog v posameznih slučajih s špekulativnimi nakupi še zmerom zapreču jejo redne preskrljanje tržaškega trga s sadjem in zelenjavo.

Državna misel in narodnosti. Članek, ki smo ga mi te dni priobčili v odgovor posl. Steinwenderju, ki pričakuje, da po vojni »zmaga« v Avstriji državna misel nad narodnostmi, je praška »Union« ponatisnila v polnem obsegu. Tudi omenja ta list naše tržaške trgovske šole in nje lepih uspehov naglašujoč, da je ustanovitev tega zavoda **eno najuspešnejših podjetij samopomoči tržaških Slovencev. Takih pojavov se moramo le veseliti, ker nam utrjajo vero, da** bomo avstrijski Slovani uvaževali pouk, ki nam ga dajejo sedanji dogodki, ter da bomo v mejsebojnem podpiranju, v izpoznavanju drug drugega, videli pot, po kateri edini moremo zavarovati svoje koristi, pred vsem pa doseči, da tudi odločilni faktorji pridejo do izpoznanja, da državna misel in stremljenje narodnosti nista pojma, ki sta v navskrižju med seboj, ali ki morda celo izključujeta drug drugega, marveč, da je soglasje med aspiracijami na rodnosti in državnimi cilji prvi in glavni predpogoj za moč in procvit države.

Desetletnica smrti pok. Frana Rakuše. Na ganljiv način je naše ljudstvo v okrožju sv. Jakoba minolo nedeljo počastilo spomin tega svojega pokojnega učitelja — v šoli in izven šole — boritelja, svetovalca in organizatorja. Ganljivo je bilo, ko si videl na vsem vedenju udeležencev, kako mehka duša biva v tem našem ljudstvu, kako zna ceniti vrednost dela, kako časti in ceni njih, ki vrše to delo — kako iz duše hvaležno je vsakomur, ki mu dobro hoče. Pri sv. maši je bila cerkev natlačeno polna, a na koru je pel Förster-jevo mašo mešan zbor, sestavljen iz vseh društev okrožja svetojakobškega. Tako smo vkljub razmeram, ki so do skrajnosti skrčile naše pevske vrste, čuli cerkveno petje — tako skladno, tako ubrano in do srca segajoče, da moremo le čestitati pevcem in pevkam in njihovemu vodji g. Lahu. — Ob 10. uri pa je bila spominska slavnost v lepi dvorani »Konsumnega društva«, ki so jo prireditelji kaj okusno okrasili. Sredi velike grupacije zelenja — domačega in eksotičnega — je bila prirejena velika, izborno pogojena slika pokojnika, a z okvirja so viseli trakovi v barvah naše trikolore. Predno je začela slavnost, so se udeleženci, ki so polnili dvorano, podpisovali v spominsko knjigo in so — siromaki žuljavih rok — polagali obol v narodne namene. G. **Vinko Engelmann** je v daljšem govoru slikal življenje in delovanje Frana Rakuše in — trpljenja in preganjanja, ki jih je trpel pokojnik, predno je prišel v Trst in tudi — potem! Ali delo njegovo je pri nas dozorelo obilega sadu; organizacije, ki jih je ustvaril pokojnik, delujejo dalje in so prišle do najlepšega procvita — najbolji dokaz za to je krasna dvorana, ta naš dom pri Sv. Jakobu, kjer slavimo ravnokar njegov spomin. S toplo besedo in največjim zadoščenjem je naglašal govornik, da smo priredili to slavnosst — dolžne hvaležnosti v polnem soglasju med vsemi društvi in da so prejšnja nasprotja povsem izginila. Duh pokojnega Rakuše nas je združil in tako ostani za bodočnost! G. Engelmann je pozval navzoče, naj zakličejo trikraten: slava spominu pok. boritelja! Vsi so se dvignili in odzvali pozivu, a ko so pevci na to skladno, čutstveno in pretresljivo zapeli žalostinko, je blestela v očeh sivolasih mož — solza, ta glasnica mehke duše našega ljudstva. Po slavnosti so dekoracijo v dvorani fotografirali. Kdor narodno dela — trpi. Tako je usojeno vsem, ki jih ljubezen do naroda sili na plano, na delo, v borbo. Toda, nesporazumljenja in krive sodbe izginjajo, a hvaležnost naroda ostaja kot najlepša nagrada delavcem in boriteljem. To so pokazali svetojakobški Slovenci minole nedelje. Na skromen, ali ganljiv način — ker v polnem soglasju — so se oddolžili spominu Frana Rakuše ob desetletnici njegove smrti.

Povodom otvoritve ljudske kuhinje od strani aprovizacijske uprave si usojamo sledeče objaviti, in sicer v imenu nižjega c. kr. uradništva kakor tudi v še večji meri v imenu privatnih uslužbencev: 1.) Večinoma so uradne ure nepretrgoma od 8 ali 9 do 2 in 2½ pop., in z ozirom na to dejstvo se taki uradniki ne morejo udeležiti kosila opoldne; torej bi bilo primerno, da bi se ura za kosilo podaljšala do treh popoldne, ali pa da bi se kosilo shranilo za take odjemalce do te ure. 2.) Pri prijavi za kosilo kakor tudi za večerjo se v dotičnem uradu od stranke zahteva matica izkaznic za živila, katera se objavljenju odvzame, tako da si dotičnik ne more niti nabaviti kruha za zajtrek. Enako tudi glede sladkorja. 3.) Naj bi se uredila stvar tako, da bi se človek mogel prijaviti tudi samo za kosilo, ali samo za večerjo. — Sledi podpis.

Poziv. Dogajajo se slučaji, da izkazi o zoubah izkazujejo vojaške osebe med mrtvimi ali pogrešanimi, med tem ko se pozneje izkaže, da se nahajajo kot ujetniki v sovražni deželi. Da se omogočijo nadaljne preiskave, se vabijo vsi oni, ki dobivajo kake vesti o vojnih ujetnikih po poštnih dopisnicah ali dopisnicah Rdečega križa itd., da jih predlože vojaškemu oddelku mestnega magistrata ter navedejo obenem tudi ime in priimek, rojstno leto, oddelek čete in pristojnost dotičnega vojnega ujetnika. Po uradni uporabi se te dopisnice potem zopet vrnejo strankam.

Trst, 10. julija 1916.

Mestni magistrat.
Vojaški oddelek.

Vojne oskrbnice iz spodnje okolice (Sv. Ivan, Rojan, Barkovlje in Škedenj) ter one, ki se niso udeležile sestanka, ki je bil v petek 7. t. m., se vabijo, da se udeleže sestanka, ki bo v svrho razdeljevanja poslovnih knjižic v torek dne 11. t. m. od 5 pop. v društvenih prostorih (ul. Sv. Lazarja št. 14, I. n.) — A. S.

Draginjska doklada istrskemu učiteljstvu. Prejeli smo: Dne 27. junija sta se predstavila pri deželni upravni komisiji v Poreču za slovensko učiteljstvo gosp. Fr. Venturini, šolski voditelj v Borštu, in g. Fr. Zorzenon, šol. voditelj iz Milj za italijansko učiteljstvo, da pospešita nakaz draginjske doklade istrskemu učiteljstvu. Zastopnika je prijazno sprejel predsednik in vladni zastopnik deželne upravne komisije, blag. gospod tajni svetnik Lasciac. Ko sta mu rečena gospoda pojasnila žalostni finančni položaj, v katerem se nahaja učiteljstvo radi izredno velike draginje, je g. predsednik pojasnil zastopnikoma, **da je deželna upravna komisija že odredila vse potrebno** ter odposlala dne 19. maja c. k. deželnemu šolskemu svetu na Volosko. **Draginjska doklada se nakaže od 1. januarja t. l. v isti meri, kakor državnim uradnikom.** Blag. gosp. tajni svetnik je že tekom dneva stvar urgiral pri c. k. dež. šol. svetu.

Šola kot vzgojevateljica domovinskega duha. Naučno ministrstvo razglaša: Važna vloga, ki jo moralični element. — kakor dokazuje to sedanja vojna — igra v modernem boju, je pobudila armadno vrhovno poveljstvo k razmišljevanju o vprašanju, na kak način bi se moglo dovesti do ojačenja moraličnih faktorjev v vojni sili ter po sklepu miru povzdigniti smisel prebivalstva za važnost vojne moči države. V tozadevni ministrskemu predsedstvu doposlani noti armadnega vrhnega poveljstva se opozarja na to, da bi bila šola kot vzgojevateljica domovinskega duha v prvi vrsti poklicana, da na namigovani način stopi v službo vojske. Slovesno razglašanje odlikovanja vseh nekdanjih učiteljev in učencev dotičnega zavoda bi napravilo velik vtis ne le na tiste pripadnike šole, ki bodo morali skoro pod orožje, marveč tudi — ob tesni zvezi med šolo in domom — na široke kroge. — Istemu namenu bi služili spominski listi, ki bi jih izdajala šolska vodstva v letnih poročilih o soudeležbi dotičnih zavodov na vojni — navedši vse pred sovražnikom služeče učitelje in učence in posebno naglašujoč odlikovance. O podeljenih odlikovanjih bi se mogla obvestiti šolska vodstva ali sama iz uradnih razglasov, ali pa z vprašanjem pri dopolnilnih oddelkih.

Zadnja želja rodoljuba. Te dni je umrl na Dunaju češki rodoljub in prvoboritelj dr. Josip Karasek. Na pogreb je prišla iz Jičina na Češkem tudi pokojnikova 78-letna mati in je obenem izpolnila zadnjo željo nad vse ljubljenega sinu: prinesla je seboj v rutici pest češke domače zemlje, na kateri je želel snivati svoj večni sen. To pest zemlje so dali pokojniku pod glavo — zemlje, ki jo je tako vroče ljubil, za katero je živel in delal zanjo, in ki je ni nikdar pozabil: Ena se tebi je želja spolnila...! Ta Preširnova velja za pokojnega češkega patrijota, seveda z malo varijacijo: truplo mu ne leži v zemlji domači, pač pa mu glava počiva na pesti češke zemlje. Velika je ljubezen v čeških srcih do domače grude....! Tudi v tem naj nam bodo Čehi vzor!

Deželna upravna komisija mejne grofije Istre nam sporoča: Videč, da je v deželnem ženskem liceju z italijanskim učnim jezikom v Puli poučevanje že skoro dve leti popolnoma zastavljeno ter da tudi v slučaju, da bi se ta zavod na novo odprl, — kar bi se moglo še le kasneje zgoditi — se ni nadejati uspešnega pouka, ker je prekinjenje trajalo par let in so se prejšnje učenke razpršile — uvaževaje nadalje, da iz tega razloga ni več opravičen trošek, ki ste ga nosili deželna in puljska občina: je deželna upravna komisija sklenila, da se s koncem tega šolskega leta, in sicer z dnem 30. septembra 1916, **rečeni zavod odpravi!** Čim se povrnejo normalne razmere, presodi deželna upravna komisija, ali bi ne bila ustanovitev dvoletnega **trgovskega tečaja** za deklice v Puli zadostno nadomestilo za odpravo liceja.

Svetoivanska podružnica družbe Sv. Cirila in Metoda je priredila preteklo nedeljo slavnost, ali bolje rečeno glasbeno-pevsko prireditev. Glasbene točke je izvajal »Svetoivanski salonski orkester« pod vodstvom učitelja Požarja. Na programu je bilo 6 komadov, po večini tujih skladateljev. Izvajanje je v splošnem ugajalo. Eilenbergerjevo »Gozdno kovačnico« so morali ponavljati. Orkester je sicer šibak, a gosp. dirigent in godci, to je treba priznati, imajo res voljo. Ko se povrnejo tisti »dobri stari časi«, v katerih je štel ta orkester lepo število in mej njimi nadarjenih in dobrih godcev, bo orkestru mladi naraščaj, kateri je pri prireditvi nastopil, le dobro došel. Pevske točke je izvajal »domači mešani pevski zbor«. Vodila ga je Frida Ščekova. Ta gospodična je uživala že v Gorici dober glas mej tamošnjimi glasbeniki in v resnici ne zastonj. Že vdrugič je nastopila s svojim zborom, odkar je sredi Svetoivančanov, in priznati moram, da ima ne le talent, ampak tudi mnogo mnogo volje in energije. Pa tudi okusa v izbiranju glasbenih točk ne pogreša. Zbor je nastopil z Adamičevim »Dekletcem«, Ferjančičevo skladbo »Tone solnce, tone« in Sattnerjevo »Oljko«. Adamičevo delo smo slišali peti že v drugič (prvič pri prireditvi v Ilošnjem predpustu). Glede tega moram reči le tisto frazo naših pevcev: »Ko se ponavlja, gre slabše«. Veliko bolj je ugajala Ferjančičeva skladba »Tone solnce, tone«. Sodeč po izvajanju skladbe, je bila ta od vseh pevskih točk najbolje naštudirana. Slišali smo tudi odlomek Sattnerjeve »Oljke«. Izpeli so do 31. stavka. Seve, da je treba za izvajanje tega epohalnega dela v naši glasbeni književnosti številnejšega zbora, kot svetoivanski, posebno kar se tiče moških glasov. Pevke v ženskem zboru niso bile napačne in pevci so se res potrudili, a »če ni moč, ni moč«, pravijo naši ljudje. Solosopranček bo v sedanjih in bodočih časih svetoivanskemu zboru zmeraj prav prišel. Sodbo o izvajanju te skladbe sklepam z besedami svojega soseda, ki je dejal: »No, eno mičkeno ideje o tem Sattnerjevem delu sem pa le dobil«. Ko so bile izčrpane pevske točke, je hvaležno občinstvo, vedoč ceniti zasluge, poklicalo na oder gospodično Frido in ne nezasluženo. Ona se je res potrudila. Še dve točki ste bili na programu, namreč dve deklamaciji Gregorčičevih pesmi. Prvo »Blagovestnikom«, je deklamovala Šmidova Majda, a drugo, »Naš čolnič otmimo«, pa Kraljeva Elvira. Ugajala je ne le po vsebini, marveč tudi po podavanju posebno druga. Tako je bil oficijelni program izčrpan. Po sporedu je bila po stari navadi (in novi policijski uri) prosta zabava, ki je žal le prekmalu minila. Zaključujem: prireditelj em in izvajalcem vsa čast! Svetoivanski rodoljubi, so tudi zmiraj na mestu, ko gre za naše najpotrebnejše, namreč za sirote in naše šolstvo, v čigar korist se je slavnost vršila.

Smrt na bojišču. Kadetski aspirant A. Valenčič nam piše iz rezervne bolnišnice 10 na Dunaju II: Ker sem težko ranjen na obe nogi in desno roko, vam moram pisati z levico. Izpolniti mi je žalostno nalogo — obljubo, ki sem jo bil dal svojemu tovarišu Deklevi, ki je služil kot enoletnik četovodja pri mojem polku da v slučaju, ako pade, obvestim njegove sorodnike, stanujoče v Barkovljah. Ker pa sem, ko sem bil ranjen, izgubil naslov, prosim uredništvo, da potom lista sporoči to-le žalostno vest: Dne 6. junija za rana je v bojih pri Dobronovcu zadela Deklevo ruska eksplozivna krogla ravno v čelo. Ostal je na mah mrtev in obležal med tolikimi drugimi. V pozdrav mojemu Trstu. — Valenčič.

Ali je res mogoče? Z ozirom na to vest v nedeljski številki našega lista sta se oglasila v našem uredništvu v oni vesti imenovana voditeljica Ivaniševićeve gostilne v ulici Pondares, ga. Dominika Ivančičeva, in njen soprog ter sta pojasnila vso stvar tako, da govorica Josipine Grižonove, ki je hodila v imenovano gostilno pomivat posodo, nikakor ne odgovarja resnici, namreč da bi bila morala iz službe zato, ker je govorila slovenski, temveč da je ga. Ivančičeva le zato odpravila Grižonovo, ker je le-ta slabo govorila o njenem soprogu, da so torej tu vmes edino le osebne, ne po narodne stvari. — Tako smo tudi mislili, ker je pač nemogoče, da bi se v gostilni poštenega dalmatinskega Hrvata mogel žaliti naš slovenski jezik.

Baritonist Primožič, naš tržaški rojak, je za bodočo sezono angažiran — kakor javljajo hrvatski listi — za gledališče v Osjeku, kjer že delujejo znanci iz nasega gledališča; kapelnik Polić in gospa in gospod Dragutinović.

Žensko učiteljišče v Pazinu je postala javen zavod. To je velike važnosti za naš narod v Istri. „Hrvatski list" v Puli pripominja: Ko se iz srca veselimo tega našega uspeha in kulturne pridobitve, si ne moremo kaj, da ne bi obžalovali, da moramo take stvari, ki se dogajajo v naši lastni hiši, prenašati iz drugih, slovenskih in zagrebških hrvatskih listov.

Pripadniki vojne mornarice za družbo. Povodom narodnega praznika prihajajo družbi sv. Cirila in Metoda za Istro darovi tudi od pripadnikov vojne mornarice — od moštva z vojnih ladij. Čast možem, ki jim tudi pod vojaško suknjo ostaja živa zvestoba do narodne stvari — požrtvovalnost za kulturni napredek naroda!

Z visokih tirolskih planin pošiljajo slovenski možje in fantje pozdrave svojim ženam, staršem, otrokom, bratom in sestram in dekletom. Posebej še pošiljajo pozdrave boriteljem na soški fronti: Just Čuk iz Lonjerja, Božič, Alojzij Premrou, Josip Premežič iz Sočrba, Josip Mezgec, Anton Štrukelj iz Trsta, Just Čok od sv. Ane.

Mestna zastavljalnica. Jutri, 12. t. m., od 9 dop. do 3 pop. se bodo prodajali na dražbi razni že zapadli nedragoceni predmeti serije 137., zastavljeni meseca marca in aprila 1915. na modre listke, kakor: 4 fotografični aparati, 1 etuvij za kompas, 15 gledaliških kukal, razna godala, 6 šivalnih strojev zistema »Singer«, 2 stroja za striženje las, 16 kovinastih žepnih ur, 5 kovinastih budilk in razni drugi predmeti.

PROSIMO RABLJENEGA PERILA IN KRP ZA OBLEKE. ODDA NAJ SE V — — — «NARODNI DOM«. — — —

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosákova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja **v ulici delle Poste štev. 14,** vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI.

Učiteljica potrpežljiva podučuje nemško, italijansko in varuje otroke celi dan ali samo popoldne. 425

Sprejme se takoj sposobnega kočijaža. Novo pogrebno podjetje, Corso 47. 424

Kuharica zdrava in krepka z dobrimi spričevali dobi takoj službo. Najboljša hrana in plača. Pendice Scorcola štev. 353. Villa Emilia. 517

Modistinja izvršuje vsako delo točno in elegantno po zmerni ceni. — Ulica Aleardi 493, vrata 8, Pendice Scorcola. 518

Žaklje vsake vrste kupuje prva slovenska trgovina, Jakob Margon, Trst, ulica Solitario 21 (pri mestni bolnišnici.) 404

Spretna šivilja, ki zna šivati, vezati in krojiti obleke za gospe in otroke, se priporoča za delo na domu. Ulica Picardi 2, I. nadvr. št. 5. 321

Vsakovrstne žaklje kupuje J. Stebel, Trst, Zaloga žakljev ulica Torrente štev. 36. 409

Prošnje za podporo, dopuste, oproščenja, premeščenja, pokojnine, zvišanje podpore, izplačanje zastankov itd. — Prošnje za dekrete, dovoljenja, za potovanje, prehodne liste, za pristojnost, znižanje davkov, odpuščenje glob i. t. d. izvzemši postavne akte. NB. Izkupiło je namenjeno „Rdečemu križu" in se odpošlje centrali na Dunaju, glasom dekreta zveznega ravnateljstva, družbe Avst. Rdečega križa z dne, Dunaj 23. aprila t. l. št. 494 B. L. in drugih dokumentov ki so na vpogled. Piazza Borsa 2, II. Urnik od 8½ do 12 ½ in od 5 ½ do 6½. 422

Na debelo samo za preprodajalce. Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijeve podpetnike, razni gumbi, denarnice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir kopirni svinčniki, zaponke, prstani rdečega križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robci, mrežice za brke, pletenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke „Patent Knopfe" in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolò štev. 19. 62

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem ateljeju v Trstu, Via delle Poste štev. 10. 2466

Priporočljiv turdka.

Sveže čajno maslo.

PRODAJALNA SPECIJALITETA „ČAJNO MASLO", Via Campanile 15 in Via Ghega 2 Najfinejša in fina namizna vrsta. 253

ZDRAVNIK

Med. Dr. Karol Perničič

stanuje v Trstu, ul. Giulia 76 III. n. (zraven Dreherjeve pivovarne) in ordinira v ulici Carintia 39, I. od 3 do 4 pop. za **notranje, nervozne in otroške bolezni** (blizu cerkve sv. Antona novega.)

Zlatarnica G. Pino

Trst, ulica Canale štev. 13

Velika izbera srebrnih in zlatih ur, uhanov, prstanov, verižic itd.

Cene zmerne. Cene zmerne.

Kmetijsko društvo v Vipavi

ima sedaj večjo zalogo

belega, dobrega namiznega vina

po 135 K loco klet in rizling po 150 K. Kupci pridite, ker je cena sedanjim razmeram primerno nizka.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste. Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje **UMETNI ZOBJE.**

Hotel in restavracija METROPOLE

Trst, ulica S. Nicolò 22.

Kuhinja prve vrste. Vina izbrana. Elegantne sobe. — Največja čistost. — Cene zmerne.

„Tržaška posojilnica in hranilnica" registrovana zadruga z omejenim poroštvom TRST - Piazza della Caserma št. 2, I. nad. - TRST (v lastni hiši) vhod po glavnih stopnjicah.

POSOJILA DAJE
za vknjižbo 5 ⅓ %
na menice po 6%
na zastave in amortizacijo za daljšo dobo po dogovoru
ESKOMPTUJE TRGOVSKE MENICE.

HRANILNE VLOGE
sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po
4%
Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.
Rentni davek plačuje zavod sam. — Vloga se hrani po eno kruno. — ODDAJA DOMAČE NABIRALNIKE) HRANILNE PUŠICE.)

Poštno hranilnični račun 16.004. TELEFON št. 952
ima varnostno celico (safe deposits) za shrambo vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, **popolnoma varno** proti ulomu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter je oddaja strankam v najem **po najnižjih cenah.**
STANJE VLOG NAD 70 MILIJONOV KRON.
Uradne ure: od 9 do 12 dop. in od 3 do 5 pop. Izplačuje vsak delavnik ob uradnih urah.